https://achterderug.nl

OPPERBEVELHEBBERS UIT DEN WERELDOORLOG.

GENERAAL SARRAIL.

Het was een verpletterende meerderheid:

Vierhonderd acht-en-veertig stemmen... tegen vier!

Met déze meerderheid werd onlangs in de Fransche Kamer een motie aangenomen ten gunste van het beleid, gevoerd door generaal *Sarrail*, die bevel voert tegenwoordig over al de „kinderen van het Oosten," te Saloniki ontscheept, om van deze stad uit, als basis, de „Centralen" aan te vallen en in de lendenen te stooten.

Nogeens: een verpletterende meerderheid....

Maar áchter die meerderheid staat dan tóch het *feit*, dat er op Sarrails beleid critiek is uitgebracht, scherpe critiek zelfs, en dat niemand minder dan de minister-president Briand, wiens wegsleepende en overbluffende welsprekendheid zijns gelijke niet vindt op den aardbodem, te zijner verdediging toeschieten moest.

Voor wie den oorlog van dag tot dag volgde, is dit niet vreemd.

Vele maanden lang heeft dat Entente-leger te Saloniki in en om die stad gelegen, zonder ernstige pogingen aan te wenden voor het bereiken van zijn doel.

Het pufte van de schrikkelijke zomerwarmte.

't Bracht heel wat leven en vertier in de stad.

't Schoot ook in de moerassen bij de kust der Zee een Zeppelin neer.

Maar andere berichten kwamen er niét.

Nu geloof ik ook niet, dat generaal Sarrail daar de schuld van heeft. Want vooreerst, hij kreeg véél zieken en weinig versterkingen, en dan, wat alles afdoet, ook *hij* mag niet op eigen houtje handelen en moest met optrekken en aanvallen wáchten, tot dit in *'t algemeene* Entente-plan zoo te pas kwam en hij er uit Parijs 't bevel toe kreeg.

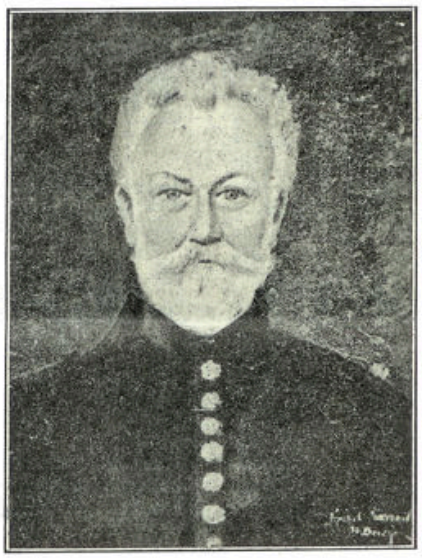

En al heb ik, zoo min als eenig landgenoot, kennis genomen van de officiëele correspondentie Parijs—Saloniki, tóch zou, oordeelt het nuchter gezond verstand, áls zulk een bevel was afgekomen, zeker *beproefd* zijn het uit te voeren, en juist dáárvan heeft niemand onzer iets gemerkt.

Wat was „de" grief tegen Sarrail?

Niet, dat hij niet sláágde, maar juist, dat hij zelfs geen pogingen deed, òm te slagen. En *die* grief van 't publiek lijkt mij niet billijk.... altijd naar den zeer beperkten kijk, dien een buitenstaander uit de verte op de dingen krijgen kan.

Want een stumper is generaal Sarrail stellig niet!

Dán zou er uit den kring der „bondgenooten" allang een verzoek naar Parijs zijn gegaan, om hem door een bekwamer man te vervangen.

Het eigenaardige toch van 't geval is, dat Sarrail daar te Saloniki over een leger 't bevel voert, dat in zijn internationale samenstelling herinnert aan de militaire potpourri, waarmee b.v. onze koning-stadhouder Willem III zijn oorlogen voeren moest.

Vooreerst heeft hij Engelschen en Franschen onder zijn bevel.

Daar zijn nu 30.000 Italianen en een groot getal Russen bijgekomen. Ook is daar bijgevoegd, wat van het Servische leger overgebleven was.

Nu zijn er Grieken bij, en de kans is groot, dat er straks een flink Grieksch contingent aan is toegevoegd.

Van allerlei landaard dus en van velerlei ras, en nergens wordt ook maar één toon van bezorgdheid gehoord; met algemeen goedvinden is Sarrail tot oppersten bevelhebber van de gansche legermacht benoemd.

En waarlijk, wie hem ziet, zegt: Die mag er zijn!

Hij is groot van gestalte en stevig gebouwd, rank en lenig, jeugdig bijna in zijn bewegingen.

De warme zon van Zuid-Frankrijk heeft zijn gelaat gebruind, en de schier tropische hitte van 't Chalcidisch schiereiland heeft het nòg 'n tikje donkerder gebronsd. Bepaald mooi steekt daartegen af de weelderige, witte haardos boven 't hooge voorhoofd. Even wit is zijn militaire knevel, die forsch als hij opgestreken staat het krijgshaftige van zijn voorkomen verhoogt.

Maar.... dat alles betreft zijn *uiterlijk*.

En.... de historie leert ons bultenaars en gebrekkigen kennen, die schitterende veldheerstalenten vertoonden, tegenover — uit datzelfde Frankrijk b.v. — de „mooie" generaal Boulanger, de ridder van de droevige figuur.

Over zijn militaire verdiensten, in dézen oorlog, is nog weinig te zeggen.

De operaties zijn, als men weet, kort geleden pas in vollen ernst begonnen en schijnen als eerste doel te hebben de herovering van Servië, zoover dit tenminste mogelijk blijken zal.

Wie zal er het einde van voorspellen?

Wèl kan op gezag van velen, die generaal Sarrail kénnen, getuigd worden, dat hij vele eigenschappen bezit, die hem in zijn tegenwoordige positie zeer te pas kunnen komen.

Hij is iemand, die organiseeren kan, en die ook gezag genoeg heeft, om, wat hij georganiseerd héeft, door zijn ondergeschikten te doen uitvoeren. Dat doet hij niet met barsche commando-stem, maar kort, krachtig en zakelijk, zoo op een manier, dat wie 't hoort er eenvoudig niet aan dénkt, om iets ánders te doen, dan wat de generaal bevolen heeft.

Kalm en bedaard blijft hij, ook in de meest opwindende tijden.

Rustig, temidden van alle gewoel om hem heen.

Van eenig vertoon houdt hij in 't geheel niet; 't moet al beslist noodzakelijk zijn als hij 'n mooi militair pak aantrekt; als regel draagt hij 'n heel gewone soldaten-uniform met khaki-pet, en men moet al héél dichtbij staan, om op de ondermouwen de sterretjes te zien, die zijn hoogen rang aanduiden.

Zijn troepen hebben het volste vertrouwen in hem.

„Vive Sarrail!" roepen ze, en zwaaien met pet en muts.

Hijzelf, correct, groetend, stapt voort, hopende te slagen in *zijn* deel van het groote omsingelingsplan der Entente....

Moeten voor dat plan ook de Grieksche vloot en de Grieksche spoorwegen dienst doen?

P. Br.